

Krievija atkal izkāps no krastiem.

Autors Normunds Ozoliņš
Piektdiena, 16 novembris 2012 15:09

2010.gada 12.oktobrī

Krievija atkal izkāps no krastiem.

Tad Tas Kungs vēl runāja uz mani un man teica: "Par sodu, tādēļ ka šī tauta neieredz Siloas lēnos ūdeņus un draudzējas ar Recīnu un Remaljas dēlu, Tas Kungs liks pārvelties pār viņiem varenās un plašās Eifratas upes ūdeņiem, tas ir, Asīrijas ķēniņam ar visu viņa karaspēku. Un tas kā milzu upe izplūdīs pa visām tās pietekām, izkāps ārā no visiem saviem krastiem, ielauzīsies Jūdā, pāršļāksies pāri tai un pārplūdinās to visu, tā ka ūdens sniegsies iedzīvotājiem līdz kaklam, un ar saviem izplestajiem spārniem piepildīs visu tavu zemi, Imanuēl, cik tālu tā vien sniedzas!" Jesajas 8. 5-8

Naktī no sestdienas uz svētdienu pamodos 1.30 un cīnījos izmisīgi ar kaut ko lūgšanā līdz 4.30. Pēc šīs izmisīgās lūgšanas atvēru Bībeli un tūlīt izlasīju šo Rakstu vietu. Biju mazliet šokēts, jo zināju, ka tā runā par to, kas gaidāms Latvijā nākotnē (varbūt ne gluži tuvā nākotnē).

1) 6.p. Ir kaut kādi lēnie (Siloas) Dieva ūdeņi, kurus Latvijā neieredz. Tādēļ Dievs liks pārvelties pāri varenās un plašās Eifratas (lasi- Krievijas) ūdeņiem.

2) 7.p. Interesants ir šis Vārds: " ...izkāps ārā no visiem saviem krastiem." Pienāks laiks, kad Krievija atkal izkāps ārā no visiem saviem krastiem un nāks atpakaļ Kaukāzā, Baltijā un citur !

3) 8.p. Šie ūdeņi ielauzīsies Jūdā (lasi- Latvijā), pāršļāksies pāri tai un pārplūdinās to visu, tā ka ūdens sniegsies iedzīvotājiem līdz kaklam, un ar saviem izplestajiem spārniem piepildīs visu tavu zemi, Imanuēl, cik tālu tā vien sniedzas!"

4) Tas, ka ūdens ir iedzīvotājiem līdz kaklam nozīmē, ka šis ūdens nenogalinās, bet tikai paverdzinās. Upuru nebūs, bet būs kaut kāda paverdzināšana.

Krievija atkal izkāps no krastiem.

Autors Normunds Ozoliņš

Piektdiena, 16 novembris 2012 15:09

Grūti iedomāties, ka Latvijā atkal varētu ienākt krievu tanki. Arī man tas liekas neticami, jo mēs taču esam NATO un ES. Tomēr pasaule strauji virzās uz vienotu pasaules kārtību, kur mazajām valstīm būs jāklausa lielajām.

Šeit ir vēl kāds redzējums, kuru saņēmu pirms aptuveni 10 gadiem. Izsūtīju vairākām Draudzēm un vadītājiem. Šis redzējums tieši sasaucas ar šo Rakstu vietu.

Redzējumā es atrados pie Latvijas Austrumu robežas un skatījos pāri uz Krieviju. Es redzēju ļoti skaistu dabu. Bija vasaras vidus, zālīte zaļoja, putniņi čivināja. Visapkārt valdīja miers un klusums. Te pēkšņi no kaut kādām dziļēm Krievijas pusē atraisījās melna upe. Tā cēlās uz augšu un gāzās pāri uz Latviju. Latvijas robeža bija iezīmēta ar tādiem kā zirgu aplokiem. Es redzēju sevi tajā redzējumā, ka es mēģinu ar tiem aplokiem aizturēt šo upi, bet mani nostūma nost kā vieglu pūciņu. Tālāk mani redzējumā pacēla kaut kur augšā, un es redzēju notiekošo no putna lidojuma. Es redzēju, ka šī melnā upe pārklāj zemi un nes sev līdzī visādu dražu. Tas viss izskatījās kā neapturama dabas katastrofa. Upei bija arī kāds noteikts mērķis. Tā vēlās Rīgas virzienā; pārklāja Rīgu un pēc tam ieplūda Baltijas jūrā.

Pēkšņi es ieraudzīju, ka tur augšā virs manis ir vēl kāda Cita Upe, kas gaida savu atraisīšanos. Tā atšķirībā no tās upes tur lejā, bija tīra un balta. Tā bija kā milzīga ūdenskrātuve, kas gaida savu atraisīšanos. Pēkšņi savā garā dzirdēju tikai 1 teikumu no Dieva. Dievs sacīja: "Ja negribēs šo (kas augšā), tad uzspiedīs to (kas lejā)." Redzējuma beigas.